

Arrest

nr. 302 577 van 29 februari 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. CORTHOUTS
Kuringenstraat 11
3511 HASSELT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ivoriaanse nationaliteit te zijn, op 1 september 2023 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 24 juli 2023 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 september 2023 met referentnummer X

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 december 2023.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA, loco advocaat R. CORTHOUTS, en van attaché A. BORTOLAZZI, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. In een eerste en enig middel werpt verzoekster een schending op van artikel 3 EVRM en van “[...] *de beginselen van behoorlijk bestuur: zorgvuldigheidsplicht* [...]”.

1.2. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen bij beschikking van 30 november 2023 de grond meegedeeld waarop de

kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. In deze beschikking werd het volgende gesteld:

[...]

De bestreden akte betreft de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) van 24 juli 2023.

Het aangevoerde middel lijkt ongegrond.

In de bestreden beslissing wordt uiteengezet dat de Franse autoriteiten, nu zij een visum aan verzoekster hebben verstrekt, verantwoordelijk zijn voor de behandeling van verzoeksters verzoek tot internationale bescherming. De Franse autoriteiten hebben zich op 3 juli 2023 akkoord verklaard met de overname van verzoekster.

In een enig middel werpt verzoekster een schending op van artikel 3 van het EVRM en van het zorgvuldigheidsbeginsel, waarbij zij kort poneert inmiddels goeie contacten te hebben in België, een relatie te zijn aangegaan en in Frankrijk niemand te kennen. Verzoekster stelt zich in Frankrijk opnieuw volledig te moeten oriënteren en inburgeren en meent dat zij aldaar niet de nodige bescherming zal krijgen en dat haar toestand daar "(...) negatief zal evolueren. (...)"

Het blijkt niet dat de elementen die verzoekster thans kort ontwikkelt, ter kennis stonden van verweerder toen hij de bestreden akte trof. Verweerder kan dan ook bezwaarlijk verweten worden het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden te hebben. De bestreden akte motiveert zeer uitgebreid in het licht van artikel 3 EVRM. Verzoekster gaat hier totaal niet op in. Met haar blote beweringen toont verzoekster geen schending aan van artikel 3 van het EVRM.

[...]"

1.3. Verzoekster richt op 15 december 2023 een schrijven aan de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen (hierna: de Raad), waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dat, voor zover in dit verzoek meer wordt aangevoerd dan dat, hiermee geen rekening moet worden gehouden omdat het niet de vorm kan aannemen van een bijkomende memorie waarop de Raad dient te antwoorden (cf. RvS 22 november 2018, nr. 13.065 (c)). Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoekster ter terechtzitting de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

1.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 8 februari 2024 staat het volgende vermeld:

"De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van het verzoek om te worden gehoord. De verzoekende partij stelt te volharden in de door haar opgeworpen verdrags-bepaling van artikel 3 van het EVRM en dat haar uitwijzing naar Frankrijk gezien haar persoonlijke situatie een schending hiervan uitmaakt. [...]"

1.5. Door louter op algemene wijze te verwijzen naar haar persoonlijke situatie en te volharden in de door haar opgeworpen schending van artikel 3 van het EVRM, waarop werd ingegaan in de hierboven vermelde beschikking, slaagt verzoekster er niet in de inhoud ervan aan het wankelen te brengen. Deze blijft dan ook overeind.

Het enig aangevoerde middel is derhalve ongegrond.

2. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA